ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἰδοὺ ἡ παγκόσμιος ἰαχή, τῆς λαμπρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡμέρας. Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Ζήτω ἡ πνευματική μας ἐλευθερία διὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν. Ζήτω ἡ ἐθνική μας ἐλευθερία διὰ τὰ πλήθη τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν. Παγκόσμιος καὶ πανελλήνιος χαρὰ καὶ ἰαχή. Διότι σήμερον θρησκευτικὴ πανήγυρις, ἡ λύτρωσις τῶν ψυχῶν μας. Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἡ παλιγγενεσία τοῦ Ἔθνους μας. Ἀλλὰ ποῖος τῶν ψυχῶς μας ὁ Λυτρωτής; Ποῖος καὶ τοῦ Ἔθνους μας ὁ Σωτὴρ καὶ ἐλευθερωτής; Ὁ Χριστός, ὁ Κύριος, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Μᾶς τὸ διεκήρυξε χθὲς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Χριστὸς, λέγει ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ ἐφόρεσε τὴν ἀνθρώπινην φύσιν καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, «ἵνα καταργήση τὸν θάνατον καὶ τὴν δουλείαν, καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν στυγνὴν τυραννίαν, «ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας». Κάτω λοιπὸν ἡ δουλεία καὶ ζήτω ἡ ἐλευθερία. Ποία ἐλευθερία;

1. Ἡ ἠθικὴ τῶν ψυχῶν μας ἐλευθερία.

Αὐτὴν πρώτην καὶ κυρίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Χριστός. Ἔτρεμαν οἱ ἄνθρωποι τὸν διάβολον. Ἀλλὰ καὶ τί ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν; Ἔτρεμαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν ἀποφύγουν; Ἔτσι ἦταν μαύρη, ἀπαισία, σκοτεινή, κόλασις φρικτὴ ἡ ζωή των. Στοιχεῖο τῆς ζωῆς των ἡ τυραννία τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. Δὲν γίνεται ἄγγελος ὁ Θεὸς ὁ ἐπουράνιος, διότι δὲν ἔρχεται νὰ σώση ἀγγέλους. Γίνεται ἄνθρωπος. Χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν μολυσμὸν τῆς ἁμαρτίας, γίνεται τέλειος ἄνθρωπος. «Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται», λέγει ὁ Ἀπόστολος, καὶ κοινωνεῖ «σαρκὸς καὶ αἵματος» καὶ «παραπλησίως μετέχει» τῶν ἰδιωμάτων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ζῇ ὡς ἄνθρωπος ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς καὶ ἀγωνίζεται κατὰ τοῦ διαβόλου ὁ Χριστὸς καὶ θυσιάζεται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ Κύριος τῆς δόξης, «ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου», τὸν διάβολον καὶ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν φρίκην τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν φόβον τοῦ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι «φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας».

Εἴμεθα τώρα «ἐλεύθεροι» τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. Λοιπόν, ζήτω ἡ ψυχική μας ἐλευθερία!

2. Ἡ ἐθνικὴ μας ἐλευθερία. Καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου Ἐλευθερωτοῦ, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ποῖος Ἕλλην γνώστης τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος του καὶ τῶν ἐθνικῶν της ἀγώνων δὲν ὁμολογεῖ ὅτι ἀπὸ τὴν 400χρονη σκλαβιὰ τῶν Τούρκων ποὺ πανηγυρίζομεν σήμερα δὲν μᾶς ἔσωσαν κυρίως ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτήρ μας; Ναί, ὁ Χριστὸς ἐξεσήκωσε τοὺς προγόνους μας, ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐνέπνευσε, ἐκράτυνε, ἐγιγάντωσε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21 εἰς τὸν γιγάντιον ἀπελευθερωτικὸν των ἀγῶνα. Δι' αὐτὸ καὶ θυσιάζονται, πεινοῦν, πολεμοῦν καὶ πεθαίνουν «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἁγία, γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία». Ἔτσι δι' αὐτοὺς μετὰ τὴν Πίστιν ὑπάρχει ἡ Πατρίδα καὶ πάνω ἀπὸ τὴν ζωὴ στέκει ἡ ἐλευθερία. Καὶ ὁ Χριστὸς εἶδε τὴν πίστιν των, εἶδε τὰς θυσίας των καὶ εὐλόγησε τὸν σκληρὸν ἀγῶνα των. Καὶ τοὺς ἔδωκε τὴν νίκην. Τοὺς ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν. Σωτὴρ τῆς ψυχῆς των ἔγινε, Σωτὴρ καὶ τῆς πατρίδος των ὁ Χριστὸς. Καὶ τώρα, Ζήτω καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία!

3. Τὸ χρέος μας οἱ Ἕλληνες. Καὶ τὸ καθῆκον μας εἶναι ἡ ἀπέραντος εὐγνωμοσύνη τῶν ψυχῶν μας, τὸ χρέος μας ἡ διατήρησις τῆς ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας. Εἶπαν οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, ἔκαμαν τάμα καὶ μὲ Βασιλικὸν Διάταγμα τοῦ 1834 μάλιστα νὰ ἱδρύσουν μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς αἰώνιον ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν μέγα τοῦ ἔθνους Ἐλευθερωτὴν καὶ Σωτῆρα. Τὸ εἶπαν καὶ δὲν τὸ ἔκαμαν. Ἔσβυσεν ἡ πίστις των; Ἐχάθη ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν ψυχῶν των; Θέλομεν οἱ Ἕλληνες νὰ μένωμεν Ἕλληνες, ἐλεύθεροι καὶ δοξασμένοι. Ἀλλὰ διὰ νὰ μένωμεν Ἕλληνες πρέπει νὰ μένωμεν Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι. Ἑλλὰς χωρὶς Χριστὸν καὶ Ὀρθοδοξίαν δὲν ζῇ. Λοιπόν, τὸ χρέος καὶ καθῆκον μας οἱ Ἕλληνες. Πίστις εἰς τὸν Χριστὸν καὶ Σωτῆρα ἀκλόνητος. Ἀφοσίωσις εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν τυφλὴ καὶ ἀπεριόριστος. Πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ τῶν ψυχῶν μας ἐλευθερία ἀπαραμείωτος.

Ἀπὸ τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐθνικὴ. Ἡ πίστις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Χριστὸν θὰ περιφρουρῇ, θὰ σώζῃ, τὴν Ἑλλάδα μας. Ἰδοὺ τὸ ἱερὸν μας χρέος ἰδοὺ τὸ πρώτιστον καθῆκονμας. Θὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ χρέος μας; Μόνον τότε δικαιούμεθα νὰ κραυγάζωμεν. «Ζήτω ἡ ἐλευθερία».

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου

Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Πολλοὶ ξένοι ἠθέλησαν νὰ παρουσιάσουν τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ὡς γεγονὸς ἁπλοῦν καὶ σύνηθες. Ὡς γεγονὸς μικρὰν πολιτικὴν σημασίαν ἔχον καὶ ὡς συμβὰν ὑποκινηθὲν ὑπὸ ἐλατηρίων εὐτελῶν καὶ ἰδιοτελῶν. Δηλαδὴ εἶχε καταβληθῆ προσπάθεια νὰ παρουσιασθῆ ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ὡς ἔργον οὐχὶ τῆς μακραλλιεργείας ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ὡρισμένων μεγάλων προκρίτων καὶ γαιοκτημόνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν κατόπιν δημιουργίαν κράτους ἀνεξαρτήτου καὶ ἀκεραίου ἐξήτουν τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἀρχῆς των.

Ἐὰν ὅμως μία τοιαύτη ἰδέα ἐγίνετο δεκτή, τότε τὸ μέγα γεγονὸς θὰ ἀπεγυμνώνετο ἀπὸ κάθε ἰδεολογικὴν κατεύθυνσιν καὶ κανὲν ἰδανικὸν ἢ εὐγενὲν ὄνομα θὰ ἐχαρακτήριζε τὸν τιτάνιον αὐτὸν ἀγῶνα.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου σαφὲς εἶναι τὸ ὅλον περιεχόμενον τῆς προκηρύξεως, ἣν ἐξαπέλυσε πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις ἡ πρώτη ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τοῦ 1822: «Ὁ κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος ἡμῶν, μακρὰν τοῦ νὰ στηρίζεται εἰς ἀρχὰς τινὰς δημαγωγικὰς καὶ στασιώδεις ἢ ἰδιοτελεῖς ἐκ μέρους τοῦ σύμπαντος ἑλληνικοῦ ἔθνους σκοπούς, εἶναι πόλεμος ἐθνικός, πόλεμος ἱερός, τοῦ ὁποίου ἡ μόνη αἰτία εἶναι ἡ ἀνάκτησις τῶν δικαίων τῆς προσωπικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας, τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς τιμῆς, τὰ ὁποῖα τὴν σήμερον ὅλοι οἱ εὐνοούμενοι καὶ γειτονικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης τὰ χαίρουσι».

Τὸ θαῦμα τοῦ 21 εἶναι ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καθολικὸν κατόρθωμα. Κατ' ἀκολουθίαν κέκτηται ἰδεολογικὴν σημασίαν βαθυτάτην, ἐγκλείει ἰδέας καὶ ἐμπεριέχει ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ὁμαδικὸν κτῆμα καὶ καθολικὸν κεφάλαιον τοῦ Δούλου Γένους». «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, γράφει ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κόκκινος, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα ὡριμότητος, μακρᾶς καλλιεργείας τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἐκ τῆς ἰδίας ζωτικότητος καὶ τῆς ἠθικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ὑποδουλωθέντος ἔθνους ἀπέναντι τοῦ ξένου δεσπότου του». Δι' αὐτὸ εἰκοσιένα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὸν βαθύτερον συμβολισμὸν ὑψηλῶν ἀρχῶν, μεγάλων ἰδεῶν, ἁγίων πεποιθήσεων, εὐγενῶν ἰδεωδῶν.

Ὅτε μετὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν τῆς 29ης Μαΐου 1453 ἡ λαϊκὴ μοῦσα μὲ τὰ θρηνητικὰ ἄσματα διεκτραγωδοῦσε τὸ «χαμὸ τῆς Πόλης» αἱ ἐλπίδες δὲν ἐχάθησαν ἐντελῶς.

Ἀπὸ τὸ μοιρολόγι τὸ θλιβερὸ «πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλι δικά μας θἆναι» ἀνεδύετο ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ βαθεῖα πεποίθησις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων τῆς φυλῆς.

Δὲν εἶναι μίμησις ξένων ἐπαναστάσεων ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις. Εἶναι τῆς ἱστορίας πολύμορφον καὶ πολύπλευρον φαινόμενον μὲ ἀπήχησιν πανευρωπαϊκὴν. Τοῦτο ἀκριβῶς τὸ ὀφείλει εἰς τὸν ἰδεολογικὸν χαρακτῆρα καὶ πνευματικὸν περιεχόμενόν της.

Τὸ Εἰκοσιένα δὲν εἶναι ἡ ἐξέγερσις ἑνὸς λαοῦ, ἀλλ' ἡ καθαυτὸ ἐθνεγερσία μὲ ἀνωτέραν ποιότητα καὶ θησαυρὸν ἠθικοπνευματικόν. Ἡ ἐθνικὴ ζωὴ ἀναβαπτιζομένη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Τουρκοκρατίας μὲ τὰ φώνια ἰδανικὰ δημιουργεῖ τὰς μεγάλας προϋποθέσεις.

Ἡ λαϊκὴ μοῦσα ξεχύνεται εἰς τὰ βουνὰ καὶ φωτίζει τὰς ταπεινὰς καλύβας καὶ γίνεται θρῦλος καὶ γίνεται τραγοῦδι κλέφτικο καὶ ἱστορικόν. Οἱ πρῶτοι ἀπελευθερωτικοὶ πυρῆνες συγκροτοῦνται εἰς τὰς πτυχὰς τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν, οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ κλέφτες, ἀπηχοῦν θαυμασίως τὰ ἀπώτερα ἐκεῖνα πρότυπα τῶν ἀκριτικῶν μεσαιωνικῶν σωμάτων.

Τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν τοῦ ὑποδούλου Ἔθνους ὡς ἔξοχον ὁπλισμὸν ἰδεολογικὸν καλλιεργοῦν τὰ ἐργαστήρια τῆς Παιδείας καὶ τὸ φῶς τῆς Ἐκκλησίας.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Τουρκοκρατίας τὸ ἔθνος οὐδέποτε ἔχασε τὴν πίστιν του εἰς τὰ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ τὰς ὑψηλὰς ἀρχάς, ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν ἔνδοξον πορείαν τῶν λαῶν. Τοῦ παρελθόντος ὁ θησαυρὸς κρατεῖ ἀδούλωτον τὸ πνεῦμα, ἀφυπνισμένην τὴν ψυχὴν τῶν ραγιάδων.

Τῆς ἐλευθερίας τὸ ἰδεῶδες, ἡ Βυζαντινὴ ἰδέα, ἡ θρησκεία καὶ ἡ παράδοσις, τῆς Φυλῆς αἱ ἀρεταὶ κατευθύνουν τὸ Ἔθνος πρὸς δημιουργίαν τοῦ ὑπερόχου ἔπους.

Κανὲν γεγονός, καμμιὰ μεταβολὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν ἱστορίαν, τὴν μνήμην δηλ. τοῦ νοοῦντος ἀνθρώπου ὡς πρὸς τὴν περίλαμπρον ἐθνεγερσίαν.

Εἶναι καὶ θὰ παραμένῃ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ Εἰκοσιένα τὸ κορυφαῖον πνευματικὸν καὶ ἰδεολογικὸν γεγονὸς τοῦ Ἔθνους.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς φιλόλογος
Δάφνη

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ,,

Παρακαλεῖ τοὺς πελάτας καὶ φίλους του, ὅπως λόγῳ μεγάλης ζητήσεως δωματίων, ζητοῦσιν οὗτοι ἐγκαίρως καὶ δὴ δύο τουλάχιστον ἡμέρας ἐνωρίτερον τὴν κράτησιν δωματίων, τηλεφωνοῦντες πρὸς τοῦτο, ἢ εἰς τὸ ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον «ΣΕΣΙΛ» τηλέφ. 27—12 ἢ εἰς Ἀθήνας, τηλ. 623—291.

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσοις ἐνδιαφέρεσθε:

- Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια
- Γιὰ ἕνα Κρικὶ —Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων
- Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἑνὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν
- Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας κ.. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ—ΜΕΡΕΜΕΤΗ, Κανακάρη 96—Πάτραι, τηλ. 34—00

3 ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΑ ΨΥΓΕΙΑ

ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

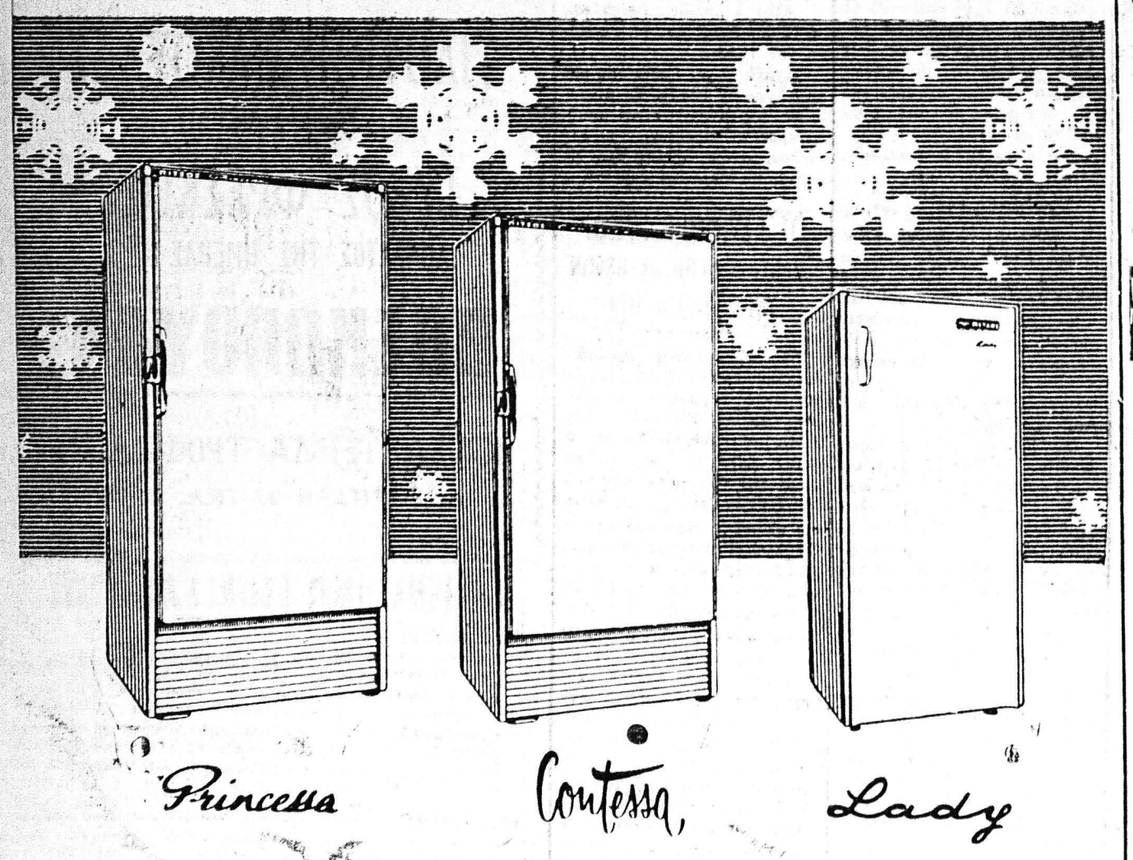

ΠΙΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1865 ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ

Ἀντιπρόσωποι ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΝΔΡ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ 9 ΤΗΛ. 39 · 88

ΣΧΟΛΗ ΣΟΦΕΡ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΟΤΕΡ ΕΛΒΗΜΑ

Διὰ τὴν
- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ
- ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΝ
- ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Τριφασικὰ
Μονοφασικὰ
ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ
ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ Παντὸς Τύπου

Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζώνος 89 · Τηλ. 46-72
ΠΑΤΡΑΙ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ— ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.
ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗ-

ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ἐκ πλαστικῆς ὕλης, φωσφόρου, ἀνάγλυφα συνήθη. Διακοσμήσεις ἐκ πλαστικῶν χρωμάτων κλπ., οἰκιῶν, καταστημάτων. Διακοσμήσεις τέμπλεων ναῶν, ἁγιογραφήσεις σημαιῶν Συλλόγων.
Μαιζώνος 63α ΠΑΤΡΑΙ

Ἑλληνικὸς Σύλλογος Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ: ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.

Ὁ Ἑλληνικὸς Σύλλογος Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου ἐν τῇ ἐπιδιώξει του νὰ καλλιεργήσῃ μεταξὺ τοῦ φοιτητικοῦ Κόσμου τὴν Ἰδέαν τῆς Ἀτλαντικῆς Κοινότητος καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν συνείδησιν εἰς τοὺς Νέους, περὶ τῆς ἑνότητος τῶν Κρατῶν Βορειο — Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην ἀναφερομένην εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Βορειο — Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου (Ν.Α.Τ.Ο.) καὶ τὸν ρόλον του διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς εὐημερίας τῶν μελῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς σημασίας του, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Θέμα: Τί προσέφερε τὸ Ν.Α.Τ.Ο. διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν.

Συμμετέχοντες: Ἅπαντες οἱ φοιτηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Βραβεῖα: Ἓν πρῶτον βραβεῖον δραχμῶν πέντε χιλιάδων τρία δεύτερα βραβεῖα δραχμῶν δύο χιλιάδων ἕκαστον.

Μελέτη: Ἡ ἔκτασις τῆς μελέτης δέον μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε (5) δακτυλογραφημένας σελίδας ἢ χιλίας περίπου λέξεις.

Προθεσμία: διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς μελέτης τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 8ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν: Ναυάρχου κ. Ἀλεξανδρῆ, προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου, καθηγητοῦ κ. Σπ. Καλογεροπούλου— Στράτη, ἀντιπροέδρου, καθηγητοῦ κ. Γεωργ. Δασκαλάκη, γεν. γραμματέως, κ. Λέοντος Μακκᾶ, πρώην ὑπουργοῦ, Ἠλία Βενέζη, ἀκαδημαϊκοῦ καὶ Πέτρου Χάρη προέδρου ἐπιτροπῆς κριτικῶν, θέλει κρίνη τὰς ὑποβληθησομένας μελέτας καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν ἀνωτέρω βραβείων.

Ἡ βραβευθησομένη μελέτη θέλει δημοσιευθῆ.

Πληροφορίαι: Καθημερινῶς 12—1 μ. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου Λεωφ. Πανεπιστημίου 39, Β' ὄροφος, Γραφεῖον 2—4, τηλέφωνον 231—714.

ΠΛΑΚΕΣ ΕΚ ΜΠΕΤΟΝ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ 50Χ50Χ5

ΛΕΥΚΕΣ ΚΑΙ ΕΓΧΡΩΜΕΣ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

ΔΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΩΣ ΚΑΙ ΕΚ ΣΜΥΡΙΔΟΣ ΤΟΙΑΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 22 — ΤΗΛ. 25—41 — ΠΑΤΡΑΙ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΔΗΜΟΥ ΦΑΡΡΩΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΟΜΠΙΓΑΔΙΟΥ

Ἔρευνα τοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Τετρακόσιοι περίπου ἄνθρωποι, ἀποτελοῦν τὸ χωρίον Κομπιγάδι, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερον.

Πάνω δηλαδὴ ἀπὸ πενήντα οἰκογένειες, σχηματίζουν αὐτὴν τὴν μικρὰν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἐν πνεύματι πλήρους ἀντικειμενικότητος, θὰ φέρωμεν ὅλα τὰ ἔχοντα ἄμεσον ἀνάγκην λύσεως ζητήματα, πρὸ τῶν ἁρμοδίων.

Πρὸ τοῦ πολέμου, οἱ κάτοικοί του, διέμενον εἰς ἄλλον μέρος, δύο — τρία χιλιόμετρα πιὸ κάτω, ἀλλὰ οὐχὶ πλησίον τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Καλαβρύτων. Κατοικοῦσαν εἰς μίαν βουνοπλαγιάν, μεταξὺ τῆς ὁποίας καὶ τῆς προαναφερθείσης ὁδοῦ, παρενεβάλετο εἷς χείμαρρος πολλῶν δεκάδων μέτρων βάθους. Αἰτία τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ τοῦ χωρίου καὶ τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὸ σημερινὸν, ἦτο ὁ κίνδυνος ποὺ δι' ὅλους προέκυψεν ἐκ διαφόρων καθιζήσεων τοῦ ἐδάφους. Ἐκινδύνευον νὰ χαθοῦν. Τὸ σημερινὸν των χωρίον, ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἕνας μικρὸς συνοικισμός, τὸν ὁποῖον ὅμως οὗτοι ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου, μετέβαλον εἰς χωρίον. Ἀνήγειρον καὶ νέας οἰκίας καὶ οὕτω ὅλοι των ἔλυσαν ἐπιτυχῶς τὸ ζήτημα τῆς στέγης. Ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου ὁ κ. Πετρόπουλος μετὰ τοῦ ὁποίου συνεζήτησα, ἐνθυμεῖται ὡς ἔτος τῆς δημιουργίας τοῦ νέου χωρίου, τὸ 1929. Ἀπὸ τότε ἐργάζονται καὶ ζοῦν ἐκεῖ εἰρηνικῶς, μὲ κυριαρχοῦσαν τὴν συναδέλφωσιν εἰς τὰς σχέσεις των. Τί ἀντιμετωπίζουν σήμερον; Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀναγκῶν των, ὑπῆρξεν τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεώς μου, μὲ τὸν ἀγαθώτατον καὶ βαθύτατα ἀγαπῶντα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ καθοδηγεῖ θρησκευτικῶς ἱερέα κ. Πετρόπουλον.

Ἐκκλησίαν, οὐσιαστικῶς δὲν ἔχουν. Εἰς τὸ νέον χωρίον, ὑπάρχει μία, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ μικρή.

Παλαιότερον αὕτη, ἀνῆκεν εἰς ἰδιώτην, ὁὁποῖος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ θρησκευτικῶς τοὺς συγχωριανοὺς του, τὴν ἐδώρησεν εἰς τὴν κοινότητα. Εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς, καθ' ἃς ἅπαντες θέλουν νὰ ἐκκλησιασθοῦν, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβοῦν πεζῇ εἰς τὸ παλαιὸν καὶ ἐρειπωμένον χωρίον των, ἔνθα διατηρεῖται ἀκόμη σῶος, ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου. Πρὸ ἐτῶν, ἐνήργησαν ἀποφασιστικῶς διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀνέγερσιν νέας ἐκκλησίας εἰς τὸ χωρίον των, ἀλλὰ ἡ πολιτεία ὡς μετὰ λύπης μοῦ ὡμίλησεν ὁ προμνησθεὶς ἱερεύς, ὄχι μόνον δὲν τοὺς ἐβοήθησεν, ἀλλὰ τελικῶς τοὺς ἐμπόδισεν διὰ νὰ ἀρχίσουν τὸ ἔργον μὲ χρήματα ἰδικά των καὶ ἐξ ἐράνων, τοὺς ὁποίους θὰ διενήργουν.

Ἰδοὺ δι' ὀλίγων, ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Κατ' ἀρχὴν προσέφεραν τὸ οἰκόπεδον τελείως δωρεάν, κατόπιν ἐζήτησαν ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον τὴν σχετικὴν ἄδειαν, διὰ νὰ κάμουν ἔναρξιν τοῦ ἔργου καὶ ταυτοχρόνως νὰ περιέλθουν διάφορα μέρη, ἵνα ζητήσουν ἐνίσχυσιν.

Τὸ ὑπουργεῖον τοὺς ἀπήντησεν, ὅτι ἔπρεπε προηγουμένως νὰ τοῦ ὑποβάλουν μίαν ἀρτίαν μελέτην.

Διὰ τὴν ἐκπόνησίν της, ἀπηυθύνθησαν εἰς γνωστὸν των μηχανικόν, ὅστις ἐξετέλεσεν ὁλόκληρον τὴν ἐργασίαν ἐντελῶς δωρεάν. Τὴν ὑπέβαλαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον διὰ νεωτέρου του ἐγγράφου τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον, ἐζήτησε καὶ συμπληρωματικὴν μελέτην, διότι ὡς περαιτέρω ἐξηγοῦσε, ἤθελεν τὸν ναὸν πλέον καλλιτεχνικόν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἐσταμάτησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὰς ἐνεργείας των, διότι ἐστεροῦντο χρημάτων, νὰ πληρώσουν μηχανικὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἐργασίας ποὺ τοὺς ἐζητήθη. Αὐτὰ μοῦ εἶπεν, διὰ τὴν ἐκκλησίαν.

Ἡ συζήτησίς μας ἀκολούθως ἐστράφη εἰς ἄλλας ἀνάγκας τοῦ χωρίου. Ἡ ὕδρευσις τοῦ χωρίου, εἶναι προβληματικὴ, καὶ τοῦτο διότι, τὸ ὑδραγωγεῖον ἐκ το